

פרשת קרח

טוב מאד להתפלל ולפרש את שיחתו לפני ה' יתברך בשדה בין עשבים ואילנות. כי כשהאדם מתפלל ומפרש שיחתו בשדה, אזי כל העשבים וכל שיח השדה כולם באים בתוך תפילתו, ומסייעים לו ונותנים לו כח בתפילתו ושיחו. החורף הוא בבחינת עיבור, ואז כל העשבים והצמחים כולם מתים, כי בטל כוחם בחורף והם בבחינת מיתה. וכשבא הקיץ, שהוא לידה, כולם מתעוררים לחיים, ואז טוב ויפה מאד לשיח בשדה שיחה זו שהיא תפילה, תחנונים, תשוקה וגעגועים. ואז כל שיחי השדה המתחילים לחיות ולצמוח כולם נכספים ונכללים בתוך השיחה והתפילה.

מתוך כתבי ר' נחמן מברסלב

שעור פרשת שבוע: שפרה אסולין

ימי החול		שבת	
4.36	זמן תפילין /טלית	19.26	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.47←19.48	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.07	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור הרב דוד
		17.30	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	20.23	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

”על מחלוקות שהן ענין של אמת וענין של אמת” – בעקבות פרשת קרח

בזמן האחרון מתרבות התלונות על כך שבעלי תפילה אחדים ממהרים מדי, וכנגדם אחרים טוענים שמתפללים לאט מדי. כמו כן, יש ציבור אנשים המבקשים שתפילת השבת תהיה מכובדת יותר, חוויתית יותר, (ואפשר, גם בלי סגנון 'קרליבד').

כמו כן מתרבות התלונות על התרוצצות ילדים בתוך בית הכנסת, אבות שבאים עם ילדיהם הקטנים, ועוד בתוך העגלות, וכן על הרעש ברחבת בית הכנסת שמקשה על הריכוז בזמן התפילה. לעומתם טוענים הרי איך נחנך את הדרדקים שיאהבו את בית הכנסת ואת התפילה? או כנגד איך נאפשר לאמם לקים כדת וכדין את מנוחת השבת אם לא נביא את התינוקות של בית רבן לתפילה? (מה שנקרא "שתי ציפורים במכה אחת" - על פי רש"י בדברים לג' כ, או על פי הצעתו של אישי היקר בספרו "ודברת בס" - "שתי שליחויות בהעלם אחד").

כל זה מביא את העוסקים כשליחי ציבור באמונה למאוס בשליחותם.

לכן באתי ועיינתי מחדש במחלוקת של פרשת קרח ונסיתי להתעודד ולעודד את חברי הועדה אשר איתי. במסכת אבות מצאנו שתי משניות שדנות בשאלה למהותה של המחלוקת:

א. פרק ה משנה כ: כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקים, ושאינה לשם שמים אין סופה להתקים: איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי, ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו.

ב. פרק ב משנה יד: רבי יוחנן הסנדלר אומר "כל כנסיה (מלשון כינוס) שהיא לשם שמים סופה להתקים, ושאינה לשם שמים אין סופה להתקים."

ברצוני לברר מה משמעות המחלוקת "שאינה לשם שמים". נראה לעניות דעתי, שבמחלוקת אלה מטרת המחלוקת נובעת מכך שאף צד אינו קשוב לצד השני: כל צד חושב שהטיעונים שלו הנכונים. כל אחד רואה רק את הצד שלו. ויוצא מזה שבעצם יש פה שיח חרשים שאין להם שיג ושיח זה עם זה. ואף אחד אינו רוצה, ולפעמים אינו יכול - להיות קשוב לזולת, ולכן מחלוקת זאת לא תשיג את מטרתה, ובמקום לראות את מצוקותיו של חברו כל צד מתבצר בעמדתו, והמחלוקת, שאינה לשם שמים, רק הולכת ומעמיקה. ולכן במצבים אלה אין מנצחים ומפסדים אלא כולנו מפסדים.

לעומת זאת בגישור (שיטה שמתפתחת בזמן האחרון) אנו לומדים איך להיות קשובים זה לזה, כדי שכולנו נהיה מנצחים בבחינת 'זה נהנה וזה לא חסר', ונדע לראות את מצוקת חברי הקהילה, ולא יהיו בנו מחלוקות ומדנים ותהיה זאת מחלוקת רק לשם שמים. ולחבריי בועדה אאחל "שכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד." (מתוך פרקי אבות ב)

(ואוסיף רק כי הפירוש המקורי למילה 'מחלוקת' היא 'מחלקה', כלומר סיעה. לכן כאשר הזכירו את מחלוקת קורח, לא היה צורך להזכיר את בר הפלוגתא שלו, משה רבנו.)

תנועה

לחברנו חיים יקותיאל

משתתפים באבלך

במות אחיך

ישר נתנאל יקותיאל ז"ל

שבוע הספר בספריית הילדים

בספריית הילדים ציינו השבוע, ביום ב' אחה"צ, את שבוע הספר בפעילות לילדים ולהורים. זוהי מסורת של כ 7 שנים. איך התחילה מסורת זו?

לפני כשבע שנים, כשראיתי שבשבוע הספר מתקיימים אירועים תרבותיים יפים בנושא קריאה וספרים בכל הארץ, חשבתי - בעצם למה לא גם אצלנו? בעצה אחת עם צ'פי החלטנו שנעשה משהו בשבוע הספר בספרייה שלנו. היה ברור שאין בכוונתנו להתעסק במכירת ספרים (בשביל זה יש מדי פעם תערוכות ספרים), והחלטנו שלפני חג הפסח, כשכולם עושים סדר בארון הספרים, נבקש לתרום לנו ספרי ילדים כדי שנוכל לקיים בשבוע הספר שוק ספרים "יד שנייה" שיאפשר לכל משפחה לקבל לפחות ספר אחד במתנה. כיוון שידוע שבספרים כמו באוכל, על טעם וריח אין להתווכח, ומה שהאחד כבר לא אוהב בעיני השני דווקא ימצא חן.

מלבד שוק הספרים, חשבנו להוסיף פינות יצירה שקשורות לספרים, שעת ספור והצגה של ילדינו. המוטו שלנו הוא שהפעילות תהיה מכוחותינו בשבילנו, בעלות כספית מינימאלית (קניית חומרי יצירה ותרכיזי לשתיה). קבלנו את ברכת הדרך של וועדות חינוך ותרבות.

כך מדי שנה כשבועיים לפני שבוע הספר אני חושבת על נושא כלשהו (שנה אחת הנושא היה גזר, לכבוד 60 שנה לסעד, שנה שעברה פילים וכו'). השנה בחרנו בנושא האריות.

חגית גולן ואני מתכננות את פינות היצירה, וזו הזדמנות לומר תודה לכל החברות היקרות שעזרו לנו השנה ובמיוחד לצ'פי חברתי לעבודה שעוזרת יותר מכל.

מדי שנה וגם השנה אנו נעזרות בצוותי בית כולל א'-ג' והמפ"ל בעקר בהוצאת שולחנות וכסאות לדשא והחזרתם בתום האירוע ובתחום חשוב נוסף, בחירת ילדים שיופיעו בהצגת הילדים. חשוב לי לציין שההצגה הייתה באמת נחמדה, אבל ההנאה הגדולה של הילדים ושלי היו בעצם החזרות להצגה, הרצינות של הילדים, הרעיונות שתרמו בהוספת אביזרים ותנועות - היה ממש תענוג לעבוד איתם.

אז מה היה לנו השנה? פתחנו בהצגת הילדים עפ"י הספר "אין אריות כאלה", לאחר מכן פינות יצירה: הכנת קולאז' משותף של אריות בג'ונגל שאותו ניתן לראות בכניסה לחדר האוכל, פינת דפי צביעה של אריות, הכנת המחשה של אריות ותותים לסיפור "האריה שאהב רק תות", צפייה בסרט "ג'ינג'ה גורת האריות" וכמובן שוק ספרים וקלטות יד שנייה, שבו כל החפץ קיבל ספר וקלטת במתנה.

סיימנו את האירוע בשעת ספור בספרייה עם אורלי וידס שמשפתת איתנו פעולה ברצון זו השנה השלישית וסיפרה את הסיפורים "אריה הספרייה" ו"האריה שאהב רק תות".

אני מקווה שההורים והילדים נהנו ואספר בסוד שלמעשה כבר יש לי רעיונות לשנה הבאה.

ועוד בנושא ספרים וספרייה: רציתי לספר על ספרייה נוספת בסעד שאני בטוחה שלא כולם מכירים למרות שהיא קיימת מעל ל 20 שנה והיא למעשה סניף של ספריית הילדים.

זוהי ספריית הגיל הרך, שנמצאת בגן ירוק לשעבר. היא מכילה מעל ל 800 ספרים שמיועדים להשאלה רק לפעוטונים ולגנים בגיל הרך. ההשאלה נעשית ע"י המטפלות בזמן החופשי ברישום ידני, אך הספרים נקנים, נעטפים וזוכים לתיקון מסור ע"י צ'פי בספריית הילדים.

כך כפי שאתם רואים, אצלנו בסעד ניתן לקרוא כבר בעריסה.

לסיום לכבוד שבוע הספר נאחל לכולם שנת קריאה ברוכה כל השנה,

נ' קסו.

פּוֹצַ הַסֵּפֶר – פּוֹצַ הַסֵּפֶר וְהַסֵּפֶר לֵּסְפֵּר

ספרים. מתחילת היותנו מוקפים חיינו בספרים. ובטרם נהגה מילים בפינו, "והיו עינינו רואות את ספרינו". יכול אני להעיד על עצמי שמאז ומתמיד ולאורך כל שנותי, הייתי שקוע בקריאה בלהיטות ובהתמכרות שלא תמיד היתה מקובלת על מגדלי ועל מחנכי. ומהרהר אני לעצמי, מה עושים אלה הספרים לאדם הקורא? באיזו מידה סיפוריהם מלווים ומעורבים בקורותיו? האם הם באמת משפיעים על התנהגותו, החלטותיו, תוכניותיו וחלומותיו? וכבר ברור מאלו שתקצר יריעה זו, מלענות ולו ברמז, ולדלות מן המסתורין החבוי בתשובה.

הנה זה שנים שאני מסתובב עם התיאוריה, יותר נכון עם הידיעה, על ההשפעה המהממת שיש לסיפורי אימה נוטפי דם ודבוקי אכזריות על נשמות הילדים. אמרתי שאני יודע, כיוון שאני יכול להיתלות, מעבר להרגשתי הפנימית והאישית, באילן גדול ובר-סמכא כמו הסופר גינתר גראס הגרמני, המתאר את האווירה הגסה, הבהמית והאכזרית שלתוכה נולדים ילדים ובתוכה הם גדלים ומתחנכים, בספריו "חתול ועכבר" ו"תוף הפח".

אמת, אימה ופחדים קיימים גם בתרבויות אחרות. מיתולוגיות של מפלצות, מכשפות ודמויות מטפיזיות דמיוניות, נראה שאין תרבות הנקיה מהן. ונראים הדברים כאילו נשמתו של האדם זקוקה להם, ובכל-זאת מתוך האופל מתגלה שיש דרגות של אכזריות, ויש שיווי משקל בין הרע בתחילת הסיפור לבין הטוב שבסופו, עם שדה ירוק שבו פורחים המון פרחים של חסד.

בילדותי שמעתי רבות מעשיות תמימות, ואגדות ילדים של האחים גרים, וילהלם האוף, וילהלם בוש ודומיהם האוסטרו-גרמנים שייחודם דומה, שאינם מפיגים ומנטרלים את הפחד ואת השנאה, אלא מחנכים, מטפחים ומטיפים לאכזריות. ומוכרת לכולם אותה מיתולוגיה סיפורית עליה מתחנכים דורות דורות על גבי דורות, המטהרת ונותנת רהביליטציה לזאב שפיו גדול כל-כך כדי שיוכל לבלוע ביתר קלות את כיפה אדומה, ושיניו גדולות וחדות כדי שיוכל לגרוס את עצמות טרפו עד דק, וברור לגמרי שהגמד הרשע והמכוער צריך להשחיו ביער האפל את סכיניו כדי לחסל את שנואי נפשו, ולשיר תוך כדי-כך שיר עליו ומרושע על הניצוצות הניתזים מן האבן המשחזת...מזכיר לכם משהו? שכן מיד רואים מה קצר המחק בין השיר התמים הזה, לשיר העליו הידוע בציבור:

"עת דם יהודים יותו מסכיננו – יעלוז ליבנו".

ברלין, גרמניה, 1936.

בערבים החשוכים היו מספרים לי את הסיפורים הפופולאריים האלה לפני השינה, ואני זוכר את הקסם שהם הילכו עלי, ואיך תוך רעידה, לא שבעה אזני משמוע, חזור ושמוע על איך שדורסים, שורפים וקוטעים, מועכים ומכים, רודפים ובולעים, ומכשפים הופכים נסיד לצפרדע, וליבי הקטן הולם ופועם בפחד אימים, ולא יכול להירדם ולהישאר לבד עם כל השבר והזעקות.

אני גם יודע היום בבירור שמוקדם מאד ידעתי והבנתי שהסיפורים האלה לא שייכים לי, שלא היו צריכים לספר לי אותם בכלל. שהם זרים לכל שאר הנוסחים והערכים שקיבלתי בבית, ושאברהם אבינו המניף את מאכלתו על בנו, זה דבר אחר לגמרי, כי יש בת קול, ויש: "אל תשלח ידך אל הנער".

ואני זוכר שתוך כדי שמיעת הסיפורים, ועל-אף סקרנותי, ציפיתי בחרדה שמישהו יעז ויקום כדי להפסיק את הסיפור. שיגידו שאין מקום בעולם לסיפורים כאלה אמיתיים או דמיוניים, ושאף-פעם לא אתקל באכזריות ורשע שכאלה. מוקדם מאד הבנתי שהסיפורים האלה לא שייכים אלי. הם הגיעו בטעות. הם זרים, אחרים, לא שלנו. יש בהם אותו ריח של המגפיים ומעילי העור של הגויים ברחוב, והם בשום אופן ומובן לא שייכים לנשימתו הכבדה של בן-דודי, שהיה מרכיב אותי על הראמה של אופניו המקפצות על גבי הרחוב המרוצף אבנים, לאורך נהר השפרה המנצנץ בבוקר לבית-הספר היהודי: עדס-ישראל שולה, שם נפגשתי עם יוסף בעל כתונת הפסים, רועה ובעל חלומות שהפך להיות נסיד ומושל. הנה הולך להיגמר הדף, ואני מרגיש שנשחפתי ועל מה שרציתי לא התחלתי אפילו לכתוב, שכן פרצו הדברים מתוכי. מאידך, יצאו הדברים שהם אכן עסקו בספרים, ובקשר הצמוד בין מה שקורה לבין המילה המסופרת. ועל שאר הספרים נדבר בשבוע הספר הבא.

על אגישת, ספרים וספירות...

בשבוע שעבר הלך לעולמו לובה אליאב.

רבות כבר נכתב על האיש שבאמת היה לאגדה עוד בחייו: אישיות מופלאה, אדם צנוע, בעל חזון שתרים רבות למדינתנו.

מי שרוצה לקרוא ספר מרתק על ימיו בפלי"ם, ספר שהוא גם רומן-ריגול על כל סממניו, גם סיפור אהבה וגם פרק רב השראה בקורות המחתרת של עליה ב', שרשרת של הרפתקאות ומעשי גבורה, המשתרעת על פני נמלי ים התיכון ואירופה המערבית; הפגישה עם ניצולי השואה ועוד ועוד... מוזמן לקרוא את הספר: "הספינה אולואה". סיפורו האמיתי של לובה על ימים סוערים של ראשית הישוב ועל המדינה שבדרך מרתק ובעיקר לקוח מההיסטוריה המתחדשת שלנו בארץ ישראל, וכל כך אקטואלי...

(הספר והתקופה קרובים לליבי, גם אבא שלי היה איש הפלמ"ח-פל"ים והביא אוניות מעפילים).

וכל המסופר בספר הנ"ל - היה רק ההקדמה לכל מעשיו ועלילותיו של האיש היקר הזה.

תהנו,

להבה כרט-ישראל!

עוד בעקבות הגיליון הספורטיבי מן השבוע שעבר, לפניכם המלצותיו של מיקי לצעידה יעילה:

הליכה בריאותית ספורטיבית - כמה, איך ולא

...למה ללכת:

לעומת כל פעילות אחרת, בהליכה נוטלים חלק רוב שריי הגוף ומפרקיו, ובמיוחד המערכת הקרדיו-וסקולרית (לב-ריאה) כשההליכה נמרצת! יש לזכור שעם העליה בגיל, המערכות הללו עובדות פחות ופשוט מתנוונות. הפעילות גורמת לזרימת דם חזקה לחיזוק שריר הלב ולהרחבת כלי-הדם וניקויים, לשמירת היקף התנועה ובמיוחד להרגשה טובה.

איך ללכת:

רצוי ללכת בשעות קרירות, ללבוש בגדים קלים ואווריריים ולנעול נעלים טובות בעלות סוליה עבה ובולמי זעזועים. ברור שנעלים טובות יקרות יותר, אבל הן נשמרות יותר ובעיקר שומרות על בריאותנו. יש לזכור - אימפקט המכה של הרגל בקרקע בכל פגיעה גורם לזעזוע בכל השלד ובעיקר בגב ובברכיים ולאורך השנים עלולים לצוץ כאבים. לכן אני ממליץ לא לצעוד על הכביש אלא לצידו, על האדמה, יש מספיק מקום.

לנשים מעל גיל חמישים חשוב במיוחד לשוב ולצעוד עם משקלות יד שנרכסות מעל שורש כף היד. העמסת המשקל, ותנועות הידיים והגוף הן פעילות חשובה מאד למניעת אוסטאופרוזיס.

יש ללכת בצורה טבעית, הידיים ישרות כמטוטלת, ולא בצורה מלאכותית עם ידיים ב-90 מעלות. כך רצים או הולכים מהר מאד וזאת בשביל שמירת שיווי המשקל.

כמה ללכת:

רצוי ללכת 3 פעמים בשבוע, ולפחות חצי שעה ומעלה. מדי מספר חודשים כדאי לשנות פרמטרים או להגביר מעט מהירות או להגדיל מרחק - כל זה לוותיקים. למתחילים כדאי להתיעץ עם רופא ולהתחיל בהדרגה.

זכרו: ככל שהולכים מהר ונמרץ יותר - הדופק עולה והאפקטיביות רבה. **ההצלחה!**

מיקי פרוכטר

(מתוך הארכיון)

מסע ישראלי

בשבת שעברה התארחו אצלנו קבוצת חברים שלנו מ"מסע ישראלי".

"מסע ישראלי" היא תוכנית ייחודית שמופעלת ע"י תנועת "מבראשית". בתוכנית זו יוצאים בני נוער וחיילים למסע חוויתי של בירור זהות, שנמשך שישה ימים ועובר ברחבי הארץ. כל יום במסע מוקדש לבירור מעגל זהות מסוים, וכל ההדרכות והפעילויות באותו יום מוקדשות למעגל זהות זה. * המעגל הראשון הוא מעגל "אני ועצמי" ובו, בין היתר, יש זמן של "בדד" - ללא חברים, ללא פלאפון, ללא מוזיקה וכו'. עבור חלק מהחניכים זו פעם ראשונה שהם חווים חוויה אישית מסוג זה. יום למחרת מוקדש למעגל "אני והקבוצה" ובו אחת הפעילויות היא פעילות ODT (פעילות אתגרית קבוצתית). ביום שלאחר מכן, המעגל מתרחב ונושא היום הוא "אני והקהילה" ובו יוצאים החניכים להתנדבות בקהילה בעיר מסוימת בארץ. למחרת מבררים את מעגל הזהות "אני והעם בארץ" ויוצאים לטיול שכותרתו "מתנ"ך לתש"ח", ודרך הסיור נוגעים בנקודות מהותיות הקשורות לחברה הישראלית ולקשר שלנו לארץ ישראל. מעגל הזהות הבא, ביום שישי בשבוע, הוא "אני והמדינה" וביום זה יש סיור בהר הרצל, וכך הגענו לשבת שבה מעגל הזהות הוא "אני והיהדות". בליל שבת כל הקבוצות מגיעות לעיר העתיקה ויורדות בשירה וריקודים לכותל המערבי, ובמהלך השבת עוסקים בבירור הזהות היהודית.

בכל שנה עוברים את המסע כ 20,000 בני נוער ו 8,000 חיילים, מה שכמובן דורש הרבה מאוד מדריכים. לפני כשנתיים וחצי עבר יצחק את קורס ההכשרה והצטרף למדריכי "מסע ישראלי". במהלך קורס ההכשרה נוצרה קבוצה מאוד מיוחדת ומגוונת עם ייצוג של מגזרים שונים בעם. הקבוצה הזו המשיכה להיפגש גם לאחר תום קורס ההכשרה ועסקה בשיח על נושאים מגוונים. המפגש האחרון היה סביב מדורת ל"ג בעומר ואז עלה הרעיון לעשות שבת משותפת. אנחנו הצענו לקיים את השבת בסעד, מתוך הנחה שיגיעו 8-10 אנשים (כמה אפשר לשמור על קשר אחרי שנתיים!...). להפתעתנו הרבה, ולשמחתנו הרבה עוד יותר הגיעו לשבת כ 25 מדריכים ומדריכות! בסיועם של אנשים רבים מסעד (תודות להלן) נערכנו לשבת הזו, ואכן הייתה שבת מרוממת! במהלך השבת סעדנו במועדון החטיבה, יצאנו לסיור מעניין בקיבוץ (שכלל המלטה, לא תאמנו מראש!), שמענו שיעור מרתק מגילי זיוון, וכמובן, נהנינו מהמפגש המשותף ומשיחות על דברים העומדים ברומו של עולם, וגם קצת מתחת. כל מי שהגיע נהנה מאוד ויצא בתחושה שהייתה שבת מיוחדת, ויעידו על כך הדברים שהחברה עצמם כתבו. אנו רוצים להודות מאוד לעופר שלומי על הסיוע הלבבי והיעיל, לגילי זיוון על ההיענות להעביר שיעור וכמובן על השיעור עצמו, לחטיבה על המועדון שהועמד לרשותנו ולכל מי שהתעניין ועזר. תודה רבה!

יצחק ונצמי רסיס-66.

מזכיר אכתה שכתבו כמה מחברי הקבוצה לאחר השבת וקפו נצמי רסיס-66 לחברי הקבוצה:

לכבוד חברי קיבוץ סעד היקרים!!!

בשבת האחרונה, התארחנו אצלכם, קבוצת מדריכים וחברים מארגון "מסע ישראלי". הקבוצה שלנו חשבה לנו מאוד ומהווה עבורנו מקור כוח, שמחה, למידה ואהבה.

אנו מודים לכם על שעזרתם ואפשרתם לנו להוציא לפועל שבת נפלאה, במקום נעים שליו ויפה. שמחנו לראות את הקהילתיות המרשימה, את המרחב האנושי וגם את ענפי המשק שלרובנו היוו חידוש מעניין. גם השיעור של גילי זיוון היה מעניין ומלמד.

הייתה לנו שבת קסומה והרבה בזכותכם ובזכות העובדה שפתחתם לפנינו את קיבוצכם! רצינו להודות לכם מכל הלב על האירוח החם. זה לא מובן לנו מאליו, שימחתם אותנו מאוד!

שתצליחו ותפרחו, המון תודה, שבוע טוב.

החברים של יצחק ונעמי רסיס-טל... מסע ישראלי.

הסינים מקריב סעוד?

ביום רביעי בשבוע שעבר ביקרה אצלנו קבוצת בכירי הצבא של סין – כ 35 איש. אחד מהאורחים היה האדמירל הכי גבוה בחיל הים של סין. כל השאר גם באו עם מלא כוכבים ועוד כל מיני סמלים של דרגות גבוהות במדים. מי שהיה בחדר האוכל בין השעות 12:45 ל 13:45 בוודאי ראה אותם. כמו שלנו מעניין לראות ולשמוע את הסינים, הם באמת התלהבו לראות אותנו ולשמוע על מודל הקיבוץ הישן וגם החדש אצלנו.

הביקור התחיל בשער עם "ברוכים הבאים" והדרכה קצרה על הקמת הקיבוץ: מה זה קיבוץ, מה עושים פה - דברים מאוד כללים, אבל להם היה עורר הרבה סקרנות לשיטת החיים שלנו כקיבוץ דתי. דברנו על הקרבה שלנו לעזה והשלכות ביטחוניות, והם ראו את בניית הממ"דים.

הביקור, כמו בבביקור הקודם של אנשי צבא מתחת משרד הבטחון, היה בליווי אנשי צבא שלנו. הפעם היה הנציג של צה"ל בסין וגם הבחור שהולך להחליף אותו אחרי שיגמור קורס ללימוד סינית. הייתה גם חיילת דתייה, עדי, שהגיעה כמה פעמים בעבר. היום היא אמרה לי בצד שסעד מקום מקסים ואנשים חמים וידידותיים והיא מאוד התחברה לסעד בביקורים שלה. היא שאלה איך מצטרפים לקבוצה והאם יש לי חתן להציע לה. יש התעניינות? אשמח להעביר לה שמות לדייט.

הסינים נכנסו לאולם אשל ואז שאלו - איפה כל החברים אוכלים? הסברתי להם ואופס, כולם נעלמו מאולם אשל ונכנסו לחדר אוכל שלנו והתחילו לצלם. הם צילמו גם את איזור ההגשה ואחרי הארוחה שלהם, הצטלמו עם ילדי בית הספר שבאו לאכול. איזה כיף לילדים שצחקו וניסו לדבר אתם וגם לסינים... רובם לא ידעו אנגלית, היה להם מתורגמן, אז אני אמרתי כל פעם משפט או שניים והוא תרגם. הלך טוב דווקא.

בחדר האוכל ישבתי עם קבוצות קטנות ליד השולחנות ועניתי לכל מיני שאלות על "קיבוץ" ... למזלי כמעט על יד כל שולחן היה מישהוא שידע קצת אנגלית והסתדרנו בסדר גמור.

כרגיל, הקבוצה התלהבה מהאוכל הטעים שצוות המטבח הכין עבורם. הפעם יוסי ומרקוס הכינו אוכל בסגנון סיני שהם מאוד אהבו. ראיתי שהלכו פעם ועוד פעם למזנון לקחת אוכל. הם שאלו אם גם חברי הקיבוץ נהנים מאוכל כזה טוב. זאבי רצה לשים מקלות אכילה סיניים אבל אנשי הקשר אמרו שלא צריך. הם שאלו על התוצרת החקלאית שלנו, ואם כל האוכל שהם קבלו בא מגידולים שלנו. דברתי על ההצלחות בענף הגזר והרפת ועוד, וזה מאד הרשים אותם.

הם היו נחמדים, לא דברו על פוליטיקה ישראלית, אבל הם שאלו הרבה שאלות על שיטות ניהול ופוליטיקה קיבוצית. לסיכום הם מאוד נהנו מהביקור ומקבלת הפנים שלהם בסעד. בקרוב תהיה לנו עוד קבוצה של אנשי צבא בכיר מחו"ל ועל זה דיווח בהמשך.

סני' כרי' / מ

נר זכרון: ב' בתמוז - יום השנה לפטירתו של בננו יהודה וייס ז"ל (תשמ"ב)
ב' בתמוז - יום השנה לפטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל (תשנ"א)
ג' בתמוז - יום השנה לפטירתו של בננו יואב בן-נון ז"ל (תשנ"ו)

צף חיובי טרמפיסטים וחיוביס כפף

בהמשך למכתבה של גילי לעלון מהשבוע שעבר, אנסה להסביר כיצד הגענו למצב של חוסר הבנה וסיטואציות מביכות בנושא חיובי טרמפיסטים וחיוביס בכלל.

לדעתי אין באפשרותם של המוסדות להיכנס להתחשבות של החברים בינם לבין עצמם או לקבוע כללים ברורים בנושא טרמפיסטים, היות ומדובר באין סוף אפשרויות שחלקן הניכר הן מחוות בין אדם לרעהו. רק ההסכמה מראש בין הנוסעים **בטרם יבוצע החיוב** היא הפתרון אשר ימנע אי נעימות בהמשך.

בנושאי החיובים בקיבוץ, מעולם לא זכיתי להבין את ההיגיון העומד מאחורי השיטה הקיימת. בכל רחבי הגלובוס, לא יעלה על הדעת לחייב אדם בסכום כלשהו בטרם הוצג לו חשבון והוא אישר אותו בכתב, בע"פ או בהתחייבות מראש, אחרת זו עבירה על החוק! ואילו אצלנו די לו לחבר או לנותן שירות בקהילה למלא פתק ורוד או לבן וכבר חויבת בסכום העולה על דעתו, ללא הסכמתך... וידך על התחתונה.

שיטה זו יוצרת חיובים מ"אחורי הגב" והם המקור לאי הנעימות בהמשך, כמו במקרה של חיובי טרמפיסטים, שהם דוגמא קטנה לעיוות שנוצר במשך השנים בכל התחומים האחרים, לרבות נותני השירותים.

לדעתי, זו ההזדמנות לשנות את שיטת החיובים הקיימת במסגרת השינויים הגדולים ולתקן את המעוות. גם אם מדובר בהכבדה חשבונאית, אין מנוס משינוי השיטה בכדי למנוע בעתיד אי הבנה ואי נעימויות בכל הערוצים בהם מחויבים החברים.

יורט קינאמן

חיזוי הכף-בו

במסגרת תוכנית ההשקעות לשנה זו, אושרה לנו בקשתנו לשנות את מיקום הכניסה הראשית לכל בו, על מנת להגדיל את מרחב המחסנים בתוכו.

הרחבת המחסן תאפשר לאחסן את רוב הסחורה שמגיעה בתוך חלל המחסן ולא בחלל הכל בו. בנוסף לכך הרחבת שטח האחסון תאפשר לנו, אנו מקווים, לרכוש מפעם לפעם כמות גדולה יותר, שתזכה אותנו במחירי מבצע זולים יותר, שעד היום בגלל חוסר בשטחי אחסון לא יכולנו ליהנות מהם. כמו כן בהזדמנות זו נגדיל גם את שטח חדר המקפא שבתוך המחסן.

בהמשך יותקנו דלתות חשמליות בכניסה הראשית, וכן בכניסה הפנימית יותר. דלתות אלו "רגישות" מאד ולכן **בקשתנו לא להעמיד את הקלנועיות בתוך הלובי ומולו!**

שטח החנייה אמור להיות לצד הכניסה ולא מולה, ואנחנו משוכנעים שנוכח לשיתוף פעולה בתחום זה. על הקיר הגדול בחזית הכל בו, מתכנן הנזי להעמיד עבודת אומנות סביבתית שתשווה מראה מרשים למבנה שהוא אחד ממרכזי הקיבוץ היפה שלנו. תמונת הפסיפס של אברהם אבינו תעבור לקיר הפטיו בין שני חדרי האוכל.

ועוד חדשה ממש טרייה מהמחלבה שלנו: בקרוב נמכור גלידות תוצרת המחלבה במבחר טעמים בכל בו. בימים הראשונים נאפשר טעימות למבחר הגלידות שנייצר.

נשמח לשמוע תגובות!

אירית כרט.

נאמר בטוב...

מזה זמן שנתי אינה שקטה
כי אין רב נמצא,
וכולם עוסקים בשאלה
היכן מסתובב רב ללא קהילה?

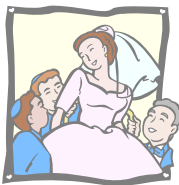
בעצם, רב לשם מה
אם אין צביון לקהילה,
הצביון היה טוב 60 שנה
ופתאום – מה קרה?

תפילה – לא היתה תפילה?
ברכת המוהל לא היתה כשרה?
הכלה התחתנה ללא שמלה?
הקיבוץ כמרקחה,
או שמא הכל קפריזה
ומהומה לשם מהומה.

העיקר – הרב את ביתו מצא
והרבנית אחריו – כהרגלה
גם להביא את הצביון היא לא שכחה
ואפילו שנתי השקטה אלי חזרה
חמדיללה!

פיסקה.

למתוקה ואיציק לייכטר
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לחתונת יראת עם בח"ל אורני

ליהודית ויעקב מוסנזון
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה לתמר ואהרן ברחד
בת למרים וליעד ברחד

לשלמה ומלכה אש
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבר המצווה של הנכד אמיר-צבי
בנם של יעל ויוסי שוורץ

פרומו טיפול ותחזוק אתר 'בארות יצחק' - 'אחוזתנו הבכורה' בנגב

יום ראשון הבא, ח' בתמוז, הינו יום ציון הקרב ההרואי על הגנת 'בארות יצחק' במלחמת השחרור, בקרבות 'עשרת הימים'.

היה זה אירוע מיוחד, מאחר שחברי הקיבוץ, ללא עזרה צבאית, הגנו בגופם, לחמו ועצרו את הצבא המצרי בתוך הישוב, ומנעו את התקדמות המצרים לכיוון מזרח. בראייה לאחור, עצירת המצרים בקרב זה מנעה את המשך התקדמותם לעבר סעד ואף ייצבה את הגבול של רצועת עזה.

מיותר לציין, שאך טבעי הוא שהעלייה של סעד להתיישבות ביי"ב תמוז תש"ז, יצאה מבארות יצחק. במרוצת השנים פרשייה זאת צומצמה בדפי ההיסטוריה, ויחד עמה הושכחה עצם ההתיישבות המופלאה של חבורת צעירים דתיים בנגב, כישוב ראשון ובודד, שהצליחה להיאחז בקרקע במשך כ- 5 שנים, ולהקים קיבוץ גדול המבוסס על אורח חיים חקלאי ודתי.

לאחרונה הוציא נחום ברוכי ספר קטן וחשוב השופך אור חדש ומעצים את פעולת חברי בארות יצחק פה בהתיישבות בנגב (ניתן לראות את הספר בביתי). לפני מספר שנים בעזרת קק"ל, טופל אתר "מגדל המים בבארות יצחק", וסודר מעט המקום. עם השנים, ועם כניסת חקלאים נוספים לעיבוד שטחים מסביב לאתר, הגישה לאתר נעשתה כמעט בלתי אפשרית ותוצאה מכך אף הוזנח המקום. נוסף לכך אף קרבתו לגבול עוטף עזה מנעה ביקורים במקום. אנחנו בהדרכה ב'מעוז' מקפידים לציין את חלקה בא"י בהתיישבות ובקרבות באזור.

ביוזמת הקבה"ד, בארות יצחק, עלומים וגופים נוספים נעשית פעולה ממשית להחזרת האתר והסדרתו לביקורים ('הסינגלי' של האופניים כפר עזה – בארי עובר לידו). לציון תחילת הטיפול בהסדרת האתר ודרכי הגישה אליו, תתקיים עצרת במקום, ביום ראשון הבא, ח' בתמוז, 20/6, וכולנו מוזמנים! (הרשמה וטיפול בדרכי הגעה לטכס באחריות ו' תרבות).

השנה אנחנו מציינים את יום העלייה לסעד, באותו שבוע ביום רביעי. אך טבעי הוא שכדי להבין ולחוש את שורשי המקום והאזור, נפתח את השבוע באתר הזיכרון, ליד מגדל המים הפגוע בבארות יצחק. כל מי ששורשי האזור ושורשי ההתיישבות בסעד יקרים לליבו - מוזמן.

בני ד'נצברג.

מסיבת ראש חודש תמוז - "הבית הישראלי"

במסיבה נספר על פרוייקט מיוחד מטעם "בית אביחיי" על דמותה של המשפחה הישראלית.

יוקרנו סרטונים קצרים על משפחות שונות בחברה הישראלית, וביניהם משפחה מקיבוץ סעד.

המועד: יום א', א' בתמוז (13.6.10), בשעה 18:00 במועדון לחבר.

כל הציבור מוזמן.

1. ות'ק'ט

עיון אפ:

יום ההולדת של סעד מתקרב,

ואנו מזמינים אתכם:

ילדים/ות, חברים/ות

ותושבים/ות וכל אנשי קהילת

סעד לכתוב לעלון הקרוב בנושא

"סעד אפ".

גזר

אנו נמצאים כחודש ימים לפני סיומה של עונת הגזר. עדיין מוקדם מאוד לערוך סיכומים, אך יהיה זה נכון למסור דוח ביניים ותמונת מצב.

בשדה - החורף והאביב שהיו השנה חמים ויבשים הרבה מעבר למה שאנו מכירים, הביאו כפי הנראה ליבולי גזר נמוכים יותר מהממוצע וכן לירידה ברמת האיכות. הממצאים הראשוניים מצביעים על תופעות דומות אצל רוב המגדלים בשטחי הדרום. לעומת זאת אצל המגדלים הצפוניים תוצאות השדה טובות יותר ודומות למוצעים השנתיים. נגיעות בוורוסים, כתמים ופסים שחורים, אשרושים קצרים ועוד מיני מרעין בישין שכאלו, גרמו לנו לא לסיים את איסוף הגזר במספר חלקות. מעבר לכך, נראה כרגע כי היבול הממוצע לדונם יהיה נמוך.

במכון - בשוק הרוסי החלה העונה בתנופה. הכמויות והמחירים היו גבוהים מבשנים קודמות. כיום, לקראת סיומה של העונה, בשוק הגזר הטרי ברוסיה קיים עודף היצע למול הביקוש, רמת המחירים נפלה וקטנה משמעותית הכמות שלקוחותינו מזמינים. על פי הנתונים שיש בידנו, לא ניתן לצפות לשיפור מהותי בתנאי השוק עד סוף העונה.

השוק במערב אירופה רצה להזמין גזר אך לא היה מוכן להתפשר על רמת האיכות שהייתה לנו בתחילת העונה (גם אנחנו לא היינו מוכנים לשלוח תוצרת זו) ולא "משך סחורה". בהמשך לא הגענו עם הלוחות להסכמות על מחיר התוצרת, וכתוצאה מכך צנחה הכמות המשוקת למערב אירופה לאפס.

בשוק המקומי, בשל התחרות הגבוהה, רמת המחיר נשאר נמוכה ביותר לאורך כל העונה.

גד"ש

קציר החיטה בברור חיל הסתיים. אנו עוברים לשטחי הבית ולשרשרת. גם החיטה שלנו לא עוברת עונה קלה. הופעות רבות יותר של גרעינים מצומקים ורמת יבולים נמוכה תאפיין את השנה. אנו יודעים היום להעריך יבול כללי של 2,300 – 2,500 טון (ממוצע של 230 טון/דונם), שהוא נמוך מהציפיות. בהתאם ליבול הגרעינים הנמוך יחסית, כמובן גם כמות הקש בשדה ירודה.

מיד בסיום קציר החיטה יעבור יהודה עם הקומביין לחלקות החומס ממנו זרענו השנה כ – 1,000 דונם. גם פה לצערי, אין עימי בשורות על יבולים איכותיים.

בהשוואה לגידולים שציינתי עד כה, מראה גידול תפוזי סימנים של ברכה. אספנו למעלה משני שלישים של החלקות (זרענו כ – 2,100 דונם) ועד כה נראה כי רמת היבול, איכותו ומחיר הפדיון עבורו בהחלט סבירים ויותר.

כפי שפתחתי, מוקדם עדיין לסכם עונה, אך מסתמן כי בגד"ש ובמכון לא נעמוד בתוכנית שהצבנו וכי התוצאות יהיו נחותות יותר.

תמיכה כספית ל"שאיבה שנייה"

לאחר מאבק ארוך ועיקש של מספר משקים למול רשות המיס ומקורות (שכללו הגשת עתירה לבית המשפט העליון), מאבק שהחל עוד בימיו של אורן כמרכז משק, הגיעו בשעה טובה הצדדים להסכם מחייב כפסק דין.

במה אמורים הדברים – מזה שנים רבות מאוד, סעד מקבלת את מכסת המיס בחיבורי הצרכן של מקורות בלחצים נמוכים. על מנת לאפשר לחצי מים להשקיה, הפעלנו משאבות שלנו ושילמנו עלות אנרגיה חשמלית בסכום שנתי של כ – 250 אש"ח – הפעולה הזאת נקראת "השאיבה השנייה". תקופה לא קצרה הייתה נהוגה קרן איזון שפיצתה אותנו על הוצאות יתר אלו. מאז שנת 1999 חדלה לפעול קרן זו, ולמעשה מאז מתנהל מאבק על החזר עלויות אלו.

עמידה במדדים של הזכאות להחזרי כספים בגין שאיבה זו מצריכה עבודת מטה לא קלה. לצורך כך קיבצנו צוות בהרכב של חברים מקצועיים בתחום המיס והכספים, ואנו מאמינים כי נראה ברכה בתוצאות עבודתו של צוות זה.